

22. Widziš, zo wěra jeho skutkam pomhaše, a ze skutkow bu wěra dokonjana?*

23. A dopjelnjene bu Pismo, kotrež praji: „Abraham je wěril Bohu a to přiliči so jemu jako sprawnosć“, a bu mjenowany přećel Boži.*

1. Móžz, 15, 6; Rom. 4, 3; Gal. 3, 6.

24. Widziće, zo so čłowjek wosprawnja ze skutkow a nic z wěry sameje?

25. Njebu podobnje tež kurwa Rahab ze skutkow wosprawnjena, pósłow přijawši a na druhim puću jich wupušćicy?*

Jos. 2, 8—15.

26. Přetož jakož je ćelo bjez ducha mortwe, tak je tež wěra bjez skutkow mortwa.

STAW III.

Rozsudnuje hrěchi jazyka; jón prawje rjadować je ćežko; přidawa rozdžěl mjez zeńskej a njebjeskej mudrosću.

Njebudźće mnozy wučerjo, moji bratřa, wědźicy, zo změjeće ćežše sudjenje.*

2. Přetož w mnohim postorkujemy wšitey.

Jelizo štó w řeči njepostorkuje, tón je dokonjany muž, zamóže tež cyle ćelo na wuzdže wokolo wodźić.

3. Hdyž pak konjom wuzdy do hubow dawamy, zo bychy nam powolne byle, tež cyle jich ćelo wokolo wodźimy.

4. Hlej, tež lódže, su-li wulke a wot sylnych wětrow pohrožene, wobroćeja so ze snadnym wjeslom, hdžež tlóćenje toho chce, kotryž je wjedže.*

5. Tak je tež jazyk mały stawěk, a wulkeho so khwali.* Hlej, kak mólički woheń, kak wulki lěs zapali!

6. A jazyk je woheń, swět njesprawnosće.* Jazyk je postajeny mjez našimi stawami, kotryž wonječisćí cyle ćelo a zapyri kolo našeho naroda, sam zapyrjeny wot hele.**

7. Přetož kóžda přiroda zwěrjatow a ptakow a lažatych a druhich so skludźuje a bu skludžena wot čłowječeje přirody;

8. Jazyk pak njezamóže žadyn čłowjek skludźić, njepokojne zle, polny smjertneho jědu.*

22. Abrahamowe wosprawjenje drje měješe tež swój korjeń we wěry, tola wěra sama wosprawjenje njedokonja, ale skutk poslušnosće, kiž bě plód wěry; a wěra sama so ze skutkom poslušnosće posylni a wudokonja. — 23. Abrahamowa wěra do slubjenja Božeho, zo budže wóte mnohich ludow, bě korjeń jeho wosprawjenja, dokelž so w podwolnej poslušnosći Bohu tohodla cyle podćisny, tak zo cheyšje tež najćežši skutk dokonjeć a swojeho syna woprować, a tónle skutk bě plód wosprawjenja, kotrež so jemu tehdy jeno njepřiliči, ale kotrež bě sebi ze skutkom zaslužil a nětko hakle bu mjenowany přećel Boži. — 25. Rahab bu wosprawnjena, dokelž bu přelutowana we wotsudže města Jericho; ale tež wona, hač runje bě njepóćíwa žónska, bu swojich skutkow dla wosprawjena, dokelž bě wobhonjerjow, kotraž do slubjeného kraja přindžeštaj, zo byštaj jón zeznałoj a potom Israelitow nawjedowałoj, zakitała a mjelčo z města pušćila. Tež to bě skutk wěry, a tohodla drje móže so jeje wosprawjenje tež wěry připisować (Hebr. 11, 31); dokelž wěra pohnu ju k dobremu skutkej a z tutym bu jeje wosprawjenje dokonjane.

III. 1. 2. Swjatemu japoštolej so njelubi, zo so wěra, kotraž ma so w dobrych skutkach pokazować, w řečach a powučenjach wozjewja. Sami so nochedža pólěpšić, ale druhich wuča, napominaja a swarja. Tohodla napomina japoštoł, zo bychy so k wučanju njećisćeli, dokelž so z tym wjetšemu zamołwjenju a krućišemu sudej wustajeja; přetož, hač runje drje so we wšelakich wěcach přehřešimy, najčasćišo tola so z řeču překhwatamy, tak zo tón, kotryž swój jazyk wobknježi, tež wšitke w druhich stawach ćela bydlace požadosće derje rjaduje a móže tohodla jako dospołny muž plaćić. — 4. Jakož tón, kiž ma hubu konja na wuzdže, cyłeho konja wodzi, jakož tón, kiž wjeslo lódže w rucy dzerži a je wodzi, cyłu lódž wobroća, tak ma tež tón cyle ćelo w mócy, kotryž ze swojim jazykom njehřeši. — 5. t. r. so wuley čini z tym, štož zamóže. — 6. Tež jazyk, hač runje mały stawěk, je runja wohnjej, kiž cyły lěs zapali; tak je tež jazyk takrjec swět njesprawnosći, dokelž so z nim přemnoho a wšelako hrěši. ** Jazyk wubudža wšelake požadosće a wabi k wšelakim hrěcham, z kotrymiž so ćelo wonječesćí, a kazy tak kolo žiwjenja, t. r. cyle žiwjenje, kotrež je na kolo podobne, kotrež z narodom so wjerćeć započina a potom hač do smjerće běži. Jazyk, hdyž je sam zapyrjeny wot hele, t. r. hdyž řeči lžu, zawisć, hanjenja atd., kazy čłowjeske žiwjenje wot naroda hač do smjerće. — 8. Mjez tym zo móža čłowjekoj wšitke dźiwje zwěrjata skludžeć, njemóža na swojim jazyku cyle dobyć, ale jakož jěd čłowjeka mori, tak řeči tež jazyk jědojte słowa, kotrež wjele zleho a wjele škody načinja.